

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 9849

гр. София, 14.12.2022 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав,
в закрито заседание на 14.12.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

като разгледа дело номер **11331** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и чл.178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл.65, ал.2 от Закона за общинската собственост /ЗОС/.

Образувано е по жалбата на К. К. И., чрез пълномощниците му адв. Вл.Х. и адв. В.Д., срещу Заповед № РИС22-ЗД48-45/28.11.2022 година, издадена от кмета на Район „Искър“-СО.

С обжалваната по делото заповед, на основание чл.65, ал.2 от Закона за общинската собственост /ЗОС/ и чл.34, ал.1 от Наредбата за реда и условията за управление и разпореждане с общински жилища на територията на Столична община, е нередено изземването на общинско жилище, находящо се в [населено място],[жк], [жилищен адрес] състоящо се от стая, дневна, кухня и обслужващи помещения, със застроена площ от 58 кв.м и жилищна площ от 28.97 кв.м /АОС №1860 от 31.05.2016 г. на СО-район „Искър“/ от жалбоподателя, който го държи без правно основание.

Жалбата е редовна-отговаря на изискванията на чл.150 и чл.151 АПК.

Налице са положителните условия, съотв. липсват пречките, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба-чл.159 АПК. Жалбата е подадена срещу акт, който може да бъде оспорен по съдебен ред и от лице, легитимирано да го направи /чл.147, ал.1 АПК/, в качеството на неблагоприятно засегнат адресат на акта. Предвид проведеното на 29.11.2022 година съобщаване на заповедта чрез залепване на уведомление на входната врата на процесното жилище и подаването на жалбата чрез ответника на 12.12.2022 година, несъмнено е спазен и 14-дневният преклузивен срок по чл.149, ал.1 АПК.

Следователно дължимо е насрочване на делото в открито съдебно заседание и произнасяне по искането за спиране на предварителното изпълнение на оспорената за заповед.

Искането е допустимо- насочено е срещу акт, който подлежи на предварително

изпълнение по силата на закона, отправено е от адресата на заповедта, за който е налице правен интерес-чл.147, ал.1 АПК. Налице е и процесуалната предпоставка по чл.65, ал.4, изр.2-ро ЗОС-подадена жалба срещу заповедта.

Разгледано по същество искането е основателно, по следните съображения:

1. В отклонение на общия принцип за суспензивния ефект на жалбата /чл.166, ал.1 от АПК/, приложимата разпоредба на чл.65, ал.4 от специалния ЗОС предвижда, че жалбата не спира изпълнението на процесната заповед, освен ако съдът разпореди друго.

2. В съответствие с чл.166, ал.4 от АПК, допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал. 2, а именно- при всяко положение на делото до влизането в сила на решението, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда.

3. В тежест на искателя е да посочи и установи пред съда обстоятелствата по чл.166, ал.2 от АПК, при които спирането на изпълнението на заповедта е основателно- обстоятелства, които са възникнали след издаването на заповедта и които по значимост се противопоставят на онзи обществен интерес-на правото на собственост на общината в случая, заради който законодателят е допуснал предварителното изпълнение на административния акт по силата на закона. Релевантни са само тези обстоятелства, които водят до обосноваване и реална вероятност за настъпването на значителна или трудно поправима вреда за жалбоподателя.

Лицето, което иска спиране на допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на заповедта следва да докаже наличието на законовите основания за това.

Според националната норма, следва да става въпрос само за нововъзникнали факти и обстоятелства, т. е. такива възникнали след издаване на заповедта и които не са могли да бъдат известни при постановяване на акта.

Българската държава обаче има позитивни задължения за зачитане правото на личен и семеен живот на гражданите, установени в чл.8 от Европейската конвенция за защита правата на човека и основните свободи /ЕКПЧ/.

При преценката на разпореденото с процесната заповед изземване на общинското жилище съдът следва да вземе предвид дали този начин на предварително изпълнение на заповедта-по силата на закона е справедливо в конкретния случай, зачитат ли се интересите на адресата на заповедта, предвид принадлежността на жалбоподателя към уязвима група- в качеството на лице с трайно намалена работоспособност-100 процента, пожизнено / видно от ЕР на ТЕЛК, I МБАЛ „Св.Йоан Кръстител“ ЕАД С., II състав/, напредналата му възраст /навършени 66 години/, обстоятелството, че жалбоподателят ползва процесното жилище /видно от данните в преписката/ поне от 2004 година насам, т.е. достатъчно дълго време, за да изгради в него личния си и семеен живот, твърдението, че единственият му доход е от пенсия в минималния размер-467 лева, което не се оспорва от ответника, разпореденото изземване по време на зимния период.

Следва да бъде съобразено и приетото от Европейския съд по правата на човека по приложението на чл. 8 от ЕКПЧ – решение от 24 април 2012г. по делото Й. и др. срещу България, (Жалба № 25446/06), конкретно посочените правни съображения по т.118 от решението. Видно е, че контекстът е свързан със собствено жилище, но също

така е видно, че съдът по правата на човека приема, че загубата на жилището е една от най-крайните форми на намеса в правото по чл.8 ЕКПЧ за зачитане на жилището и затова при намеса от такъв мащаб, националният съд следва да следи особено стриктно за спазването на принципа за съразмерност.

Видно е, че законодателят в специалния закон не е предвидил преценка на личното положение на адресата на заповедта по чл.65 ЗОС, а е въвел само формални критерии. Такава преценка не е направена и в мотивите на обжалваната заповед. Изложените по-горе факти и практиката на Европейския съд по правата на човека по приложението на чл. 8 от ЕКПЧ обаче мотивират АССГ да приеме, че в конкретния случай от предварително изпълнение на обжалваната заповед за жалбоподателя ще настъпят значителни вреди, свързани с правото му на личен и семеен живот. Предварителното изпълнение на заповедта за изземването на дома му го застрашава да остане без подслон и вредите, които биха могли да настъпят за него биха били значителни и несъразмерни спрямо интереса, защитен с допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на оспорения пред съда акт-правото на собственост на общината.

По изложените съображения, Административен съд С.-град, Второ отделение, 23-ти състав

О П Р Е Д Е Л И:

СПИРА, на основание чл.166 от АПК, във вр. с чл.65, ал.4 ЗОС, предварителното изпълнение на Заповед № МСО22-ВД48-45/28.11.2022 година, издадена от кмета на Район „Искър“-СО до приключването на съдебното производство по оспорването ѝ с влязъл в сила съдебен акт-прекратително определение или решение.

НАСРОЧВА делото в открито съдебно заседание на 20.02.2023 година от 09.00 часа, за което да се призоват страните:

-жалбоподателят

-ответникът-кметът на Район „Искър“-СО

УКАЗВА на ответника-кмета на Район „Искър“-СО, че на основание чл.170, ал.1 АПК носи доказателствена тежест за установяване на фактическите основания за издаването на оспорената заповед и спазването на законовите изисквания за това.

УКАЗВА на жалбоподателя, че на основание чл.154, ал.1 ГПК, вр.чл.144 АПК носи доказателствена тежест за установяването на фактите, на които основава своите искания и възражения, изложени в жалбата.

ДОПУСКА, на основание чл.171, ал.6 АПК, събирането на доказателствата, съдържащи се в изпратената от ответника административна преписка

ДА СЕ ПРИЛОЖИ адм.дело №9395/2022 година на АССГ, II о., 23-ти състав

Определението, в частта, с която е спряно предварителното изпълнение на Заповед № РИС22-ЗД48-45/28.11.2022 година на кмета на район „Искър“-СО може да бъде оспорено с частна жалба в 7-модневен срок от съобщаването му, чрез Административен съд София-град, пред Върховния административен съд на РБ. В останалата му част, определението не подлежи на оспорване

Определението да се съобщи на страните чрез изпращане на преписи от него.

СЪДИЯ:

